نگاه

رموز پیوند علی(ع) با خانه پروردگار

احمد مسجدجامعی
وزیر پیشین فرهنگ و ارشاد اسلامی

• در زیارت‌نامه حضرت ابوطالب با تعبیر ویژه‌ای از ایشان یاد شده است که برای اهل اشارت نکته مهمی است: «السلام‌علیک یا وارث‌الکعبه». اینکه چنین تعبیری درباره آن حضرت به‌کار رفته است درعین‌حال، نشان‌دهنده رابطه ناگسستنی کعبه با این خاندان است. اما چنین توصیفی در سایر زیارت‌نامه‌ها برای بزرگان دین و مذهب با این عبارت مورد استفاده قرار نگرفته است. هرچند بین آنها و این اماکن مشرفه نسبتی پایدار ذکر شده است، چنانچه امام‌سجاد(ع) در مسجد شام خود را چنین معرفی می‌فرماید: «أَنَا ابْنُ مَکَّه وَ مِنَی». خود پیامبر گرامی اسلام(ص) هم با مکه، ام‌القری، چنین پیوندی دارد. بنا بر بسیاری از تفاسیر، صفت امی برای حضرت به معنای همین رابطه مکانی است و اینکه ایشان برخاسته از این ام‌القری و فرزند آن است. در این تعابیر نگرش به جوهره «وراثت» است که در عموم زیارت‌نامه‌ها و از جمله زیارت وارث به چشم می‌خورد. نسبت جناب ابوطالب با خانه رب‌العالمین، نیز به مکان و مکانت مکه برمی‌گردد. این تعبیر گرچه می‌تواند در نسبت با پیشینه کلیدداری کعبه باشد که متعلق به بنی‌هاشم بوده است، اما درباره هیچ‌یک از این خاندان شریف چنین سخنی نیامده است. شخصیت معنوی و مقام بلند عبدالمطلب، پدر ابوطالب، را هم که در داستان ابابیل و لشکرکشی برای تصرف مکه شنیده‌ایم و می‌شناسیم. آنجا که از ناپدیدشدن شترانش سخن می‌گوید و از ابرهه آنها را می‌طلبد. وقتی ابرهه با تمسخر می‌گوید فکر کردم برای نجات کعبه نزد من آمده‌ای، آن جمله تاریخی را بیان می‌کند که«انا رب‌الابل و للبیت‌رب» و به‌این‌ترتیب نشان می‌دهد که او خود را صاحب آن خانه نمی‌داند و آن را در تملک خویش نمی‌بیند، هرچند کلیددار آن است.

اما اینکه ابوطالب، فرزند ایشان، وارث کعبه خطاب می‌شود، از نظری دیگر قابل‌تأمل است؛ زیرا امیرالمؤمنین علی (ع)، فرزند او، فرزند کعبه نیز هست و خانه خدا روی مادر او در شرایط دشوار زایمان گشوده می‌شود و حضرت در آنجا چشم به جهان می‌گشاید و تا سه روز میهمان کعبه است؛ رویدادی یگانه که همه تاریخ‌نویسان با هر مسلک و عقیده‌ای بر آن تأکید دارند. تاریخ هم که ورق می‌خورد و به فصل بازگشت حضرت نبی همراه با مهاجران به مکه می‌رسد، باز هم پیامبر(ص)، فرزند کعبه را به‌همراه خود می‌آورد، او را بر دوش خویش می‌نشاند تا بت‌های نشسته در خانه را فروافکند و آنجا را از هر غیری پاک کند. پیوستگی با نام و یاد و خانه خدا در این خاندان موروثی است، هنگام آغاز ماه مبارک رمضان، پیامبر(ص) در مسجد خطبه‌ای می‌خواند و در پایان، خبر از شهادت علی امیرالمؤمنین(ع) در این ماه می‌دهد. سرانجام در ۱۹ ماه رمضان سال ۴۰ هجری، گفتار رسول خدا(ص) درباره علی امیرالمؤمنین (ع) تحقق می‌یابد و محاسن حضرت با خون سرش خضاب می‌شود. حضرت در همان سحرگاهان، به یاد پروردگار آن خانه، می‌فرماید: «فزت و رب‌الکعبه/ به خدای کعبه که رستگار شدم». این نیز یادآور همان پاسخی است که در آن رمضان از زبان پیامبر گرامی(ص) به او داده شد؛ وقتی علی(ع) پرسیده بود آیا در آن هنگام بر ایمان خواهم بود؟ که پیامبر پاسخ داده بود بله.

همان‌گونه که به روایتی ابوطالب نیز در ماه مبارک رمضان در شعب ابیطالب چشم بر جهان فرومی‌بندد و رحلت ایشان و بانوی گران‌قدر اسلام حضرت خدیجه(س)، چنان اندوهی بر دل پیامبر می‌نشاند که آن سال را عام‌الحزن نامیدند. علی، پسر ابوطالب، وارث کعبه، نیز در همین ماه به شهادت می‌رسد و حزن و اندوهی ماندگار بر دل و جان یاران و یاوران رسول می‌نشاند. انگار بین کعبه، رمضان، قدر، وحی، سحر و این نام‌های نیکو و اسماء الهی در تقدیر ازلی پیوندی همیشگی و استوار برقرار بوده است.

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند
و اندران ظلمت شب آب حیاتم دادند
چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شبی
آن شب قدر که این تازه براتم دادند

خبر

۶۶۰ پرونده روزه‌خواری در فارس

• **تسنیم؛ شیراز:** علی القاصی‌مهر، رئیس‌کل دادگستری استان فارس، گفت: از ابتدای ماه مبارک رمضان تاکنون دستگاه‌های انتظامی، بسیج و ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر استان فارس، به مبارزه با روزه‌خواری پرداخته‌اند و در این راستا، از برخوردهای سلبی پرهیز شده است. او با اشاره به اینکه از ابتدای ماه مبارک رمضان تاکنون ۹هزارو ۳۳۸ مورد تذکر به افراد داده شده است، بیان کرد: از ابتدای ماه مبارک رمضان ۶۶۰ پرونده در رابطه با روزه‌خواری تشکیل شده است، که منجر به صدور ۵۰ مورد قرار منع تعقیب و احکام دیگر، ازجمله جریمه نقدی و محکومیت شده است.

ژنرال محمد ناصیف؛ درگذشت

عنصر مؤثر روابط ایران و سوریه

محمد عطایی*

در میان رجال کلیدی روابط ایران و سوریه، بی‌تردید ژنرال محمد ناصیف، بازیگری اساسی در تمام مراحل سرنوشت‌ساز هم‌پیمانی دمشق-تهران بود. محمد ناصیف خیر بک که اوایل هفته در دمشق درگذشت، از همان آغاز نقشی بی‌همتا در شکل‌گیری و تثبیت روابط دو کشور داشت و در اساسی‌ترین ابعاد منطقه‌ای همکاری دو کشور؛ از لبنان و فلسطین تا عراق نقش‌آفرینی کرد. وی با لقب ابووائل شناخته می‌شد و از سلک رجال دوران اسد پدر بود؛ ولی تا همین اواخر به‌عنوان مشاوری چیره‌دست در کنار بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، باقی ماند. با آنکه برای سال‌های طولانی رکنی اساسی در ساختار امنیتی و سیاسی سوریه به‌شمار می‌رفت و مهم‌ترین پرونده‌های سیاست خارجی از ایران، تا لبنان و عراق و رابطه با آمریکا به وی واگذار شده بود، همواره گمنامی را به شهرت و درسایه‌بودن را به میدان‌داری عرصه سیاست ترجیح می‌داد.

محمد ناصیف از زمان ورودش به ارتش در سال ۱۳۴۰، در سمت‌های امنیتی ارتش و معاونت رئیس سازمان امنیت حضور مستمر داشت. او نیز مانند بیشتر افسران جوان بعثی از اقلیت علوی سوریه برخاسته بود. ناصیف از همان نخستین روزهای صعود ستاره اقبال حافظ اسد در آسمان هرج‌ومرج زده سیاست سوریه، با او دوست و همگام شد و مرور زمان تنها رفاقت آنها را عمیق‌تر کرد. در حساس‌ترین بحران‌های زندگی حافظ اسد، از کودتای ۱۳۴۹ علیه جناح صلاح جدید در حزب بعث و برخورد میان حافظ اسد با برادر جاه‌طلبش، رفعت، در سال ۱۳۶۲ تا مرگ ناگهانی باسل، برادر بزرگ بشار اسد و پوشاندن ردای ریاست بر بشار جوان، به‌عنوان فردی مورداعتماد و تأثیرگذار در کنار دو رئیس‌جمهور پدر و پسر قرار داشت.

در تاریخ مدرن سوریه، سیاست خارجی همواره با سیاست داخلی درهم‌تنیده بوده و موقعیت ژئوپلیتیک این کشور همیشه اقتضا کرده که از ابزار سیاست خارجی در راستای منافع اقتصادی و سیاسی بهره‌برداری شود. ازاین‌رو، تصمیم‌گیری در پرونده‌های حساس خارجی از جمله لبنان، عراق و ایران نه در اختیار چهره‌های سنی در رأس وزارت خارجه، بلکه در دستان رئیس‌جمهور و حلقه مشاورانش قرار داشته است. حافظ اسد به دلیل اعتمادی که به «ابووائل» داشت، مسئولیت اداره روابط دمشق با شیعیان لبنان و عراق را به او سپرد و از اوایل دهه ۱۳۶۰ خورشیدی، پرونده روابط با جمهوری اسلامی نیز برعهده وی قرار گرفت. پس از مرگ حافظ اسد، بشار جوان که در سال‌های نخست ریاست‌جمهوری‌اش با چالش‌های خارجی و داخلی بسیاری روبه‌رو بود، به مشورت و تجربه وی اتکا کرد. به‌دنبال اشغال عراق توسط ارتش آمریکا در سال ۱۳۸۲، پرونده عراق به وی سپرده شد و در جریان اعتراض‌های داخلی در سال ۱۳۹۰، مأموریت مذاکره با رهبران اپوزیسیون سوری را برعهده داشت. موضوع رابطه با شیعیان، نقطه مشترک پرونده‌های منطقه‌ای زیر دست ژنرال ناصیف بود. امام موسی‌صدر، رهبر شیعیان لبنان که از اوایل دهه ۵۰ خورشیدی پیوندی مستحکم با حکومت اسد برقرار کرد، روابطی صمیمی با محمد ناصیف داشت. این دوستی به‌حدی بود که هرگاه صدر به دمشق می‌رفت، شب‌ها معمولا میهمان ابووائل بود. در آن زمان، امام موسی‌صدر فتوایی داد که علوی‌ها را مسلمان و جزئی از شیعه اعلام می‌کرد. درست زمانی که اخوان‌المسلمین سوریه و برخی علمای سلفی، اقلیت علوی را متهم به خارج‌بودن از اسلام کرده و اعتبار حکومت اسد را زیر سؤال برده بودند، این فتوا کمک شایانی به تثبیت نظام سوریه کرد. از همان ابتدا، رئیس‌جمهور سوریه ابووائل را حلقه واسط با امام موسی‌صدر قرار داد و از او خواست پیگیر مسائل مرتبط با شیعیان لبنان و فعالیت‌های موسی‌صدر باشد. به‌مرور وی به یکی از حامیان مهم موسی‌صدر در نظام سوریه تبدیل شد و بعدا روابط نزدیکی با سران جنبش امل از جمله شهید دکتر مصطفی چمران و «نبیه بری»، رجل سیاسی شناخته‌شده لبنانی که مسئولیت‌های مختلفی در این سال‌ها داشته است، برقرار کرد. پس از ناپدیدشدن امام موسی‌صدر در لیبی، روابط ناصیف با خانواده وی ادامه یافت. از جمله با مرحوم صادق طباطبایی، خواهرزاده موسی‌صدر رفاقت داشت، به‌طوری‌که اوایل انقلاب در جریان دیداری از تهران، طباطبایی را واسطه کرده بود ملاقاتی با امام‌خمینی(ره) در جماران برای وی ترتیب دهد، که میسر نشد. پس از انقلاب، در جریان پیگیری سرنوشت امام موسی‌صدر، محمد ناصیف مورد مشورت مقام‌های ایرانی قرار گرفت. در جلسه اول بود که طرف ایرانی با تعجب دید که وی بی‌پروا سرهنگ معمر قذافی، رهبر پیشین لیبی را متهم کرده و وی را به باد دشنام گرفت. این تعجب نه‌تنها به‌دلیل صراحت ناصیف درباره قذافی، بلکه آگاهی وی از نقش لیبی در ناپدیدشدن صدر بود. اما به‌ظاهر مصلحت سیاسی اقتضا می‌کرد سوری‌ها هیچ‌گاه آشکارا رهبر پان‌عرب لیبی را در موضوع ربودن امام موسی‌صدر متهم و سرزنش نکنند. سال ۱۳۵۹، پس از آنکه علی‌اکبر محتشمی در کسوت «سفیر امام» به دمشق وارد شد تا سنگ بنای هم‌پیمانی راهبردی دو کشور را بنیان گذارد، به‌زودی ارتباط سفارت ایران با ابووائل برقرار شد. در همان نخستین دیدارها، طرف‌های ایرانی وی را بسیار مجذوب انقلاب و آگاه در مذهب شیعه یافتند. این ویژگی‌ها زمینه‌ساز نزدیکی بیشتر با ناصیف شد.

ناصیف مانند حافظ اسد از یاسر عرفات، رهبر سازمان آزادی‌بخش فلسطین، دل چرکین بود و زمانی که پس از انقلاب، هیأتی از جمهوری اسلامی از دمشق راهی بیروت بود تا زمینه همکاری جدی با عرفات را پایه‌گذاری کند، وی عرفات را غیرقابل اعتماد توصیف و درباره او، نکاتی را به جمهوری اسلامی یادآوری کرد. این موضع سوری‌ها در سال‌های بعد بر روابط ایران با عرفات تأثیر گذاشت. نزدیکی ناصیف به جنبش شیعی امل، ثمره چندانی برای بهبود روابط این گروه محافظه‌کار لبنانی با جمهوری اسلامی نداشت و در دهه نخست انقلاب اسلامی، رابطه ایران انقلابی با نبیه بری، رئیس جنبش امل، تیره باقی ماند. با وجود روابط گرم با جنبش امل، ژنرال ناصیف در سال‌های بعد به یکی از مهم‌ترین حامیان حزب‌الله لبنان در درون نظام سوریه تبدیل شد و بین سال‌های سیطره مطلق سوری‌ها بر لبنان از ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۴ نقشی کلیدی در جابه‌جاکردن مهره‌های شطرنج سیاست آن کشور داشت. ابووائل، برای سال‌های طولانی حساس‌ترین سمت‌های امنیتی نظام سوریه را بر عهده داشت و در دوران بشار اسد نقش مهمی در تصمیم‌گیری‌های امنیتی ایفا کرد، ولی در سال ۱۳۸۴ به وی پستی سیاسی واگذار شد: دستیار معاون رئیس‌جمهور که تقدیر آن بود که آخرین سمت وی باشد. این سمت تا آن زمان وجود خارجی نداشت و با دستور رئیس‌جمهور ایجاد شد تا به‌عنوان دستیار «فاروق الشرع»، معاون رئیس‌جمهور که در سال‌های اخیر کنج عزلت گزیده بود، فعالیت کند. در آن هنگام گفته شد ژنرال ناصیف در این سمت مأموریت دارد با استفاده از ارتباطات گسترده‌اش در واشنگتن، برای بهبود روابط دمشق با آمریکا تلاش کند، اما فراتر از همه سمت‌های امنیتی و سیاسی، محمد ناصیف مورد اعتمادترین چهره در حلقه داخلی مشاوران اسد و امین بیت اسد به‌شمار می‌رفت، به‌گونه‌ای که حافظ اسد آموزش سیاسی دو فرزندش باسل و بشار و آماده‌کردن آنها برای مناصب حزبی و ارتشی را به او سپرده بود.

محمد ناصیف آخرین رجل دوران اسد پدر بود که در قلب نظام سوریه و در کنار بشار اسد باقی ماند. نه مانند «رفعت‌اسد»، عموی فراری بشار، به‌دنبال بلندپروازی و جاه‌طلبی در سیاست داخلی و منطقه‌ای بود، نه مانند «عبدالحلیم خدام»، معاون پیشین رئیس‌جمهور سوریه که به پاریس گریخت، مدعی قدرت و نافرمان، علیه اسد پسر از آب درآمد. سرنوشت او مانند فاروق الشرع خانه‌نشینی یا مانند حکمت شهابی، وزیر دفاع قدرتمند پیشین، مرگ در خارج از کشور نبود. به‌راستی وی پررمزورازترین شخصیت نظام سیاسی سوریه و صندوقچه اسرار حکومتی بود که در چهار دهه گذشته بازیگری محوری در عرصه پرآشوب مشرق عربی بوده است.

*دانشجوی دکترای تاریخ در دانشگاه ماساچوست

سناریوهای عربی علیه توافق هسته‌ای ایران

اکبر قاسمی*: در یادداشت‌های قبلی، آثار و نتایج توافق پیرامون پرونده اتمی ایران در عرصه‌های مختلف، مورد واکاوی قرار گرفت و نگارنده به‌طور ویژه، انرژی‌های فراوانی که این پرونده در عرصه‌های متنوع ایجاد کرده و تداوم خواهد داشت را مورد مداقه قرار داد. ازجمله این رخدادهای نشئت‌گرفته از توافق اتمی با ایران، تحولات اعلام لغو ممانعت فروش سامانه «اس۳۰۰ » به ایران از سوی پوتین، ائتلاف ۹ کشور عربی در حمله به یمن، دیدار سران کشورهای عرب خلیج‌فارس در کمپ‌دیوید با اوباما و دیدار جان کری از روسیه و ملاقات خصوصی با پوتین در فضای تحریم‌های غرب، ارزیابی شد و اینک سفر ناگهانی محمدبن‌سلمان، معاون ولیعهد و وزیر دفاع عربستان به روسیه و فرانسه و توافق‌های اتمی و نظامی سعودی با این کشورها، همگی از آثار رخدادهای جدیدی است که ناشی از پیامد توافق اتمی با ایران در حال بروز و ظهور است. در یادداشت حاضر، به‌گونه‌ای متفاوت و با نگرشی غیرایرانی، رخدادها را به‌صورت متمایز از فهم و درک خودی، با بهره‌گیری از تجربه دو دهه‌ای خود در تعامل و فعالیت مستقیم با کشورهای عربی به‌ویژه محیط کانونی اعراب از جمله مصر، لبنان و عربستان در کنار تجربه محیط مشترک‌المنافع خود بازشناسی می‌کنیم. سعی می‌شود آن‌گونه که اعراب، ایرانی‌ها را می‌بینند، دغدغه‌ها و دلواپسی‌های آنان را ابتدا تصویربایی کرده و سپس با قدری تأمل، نوع نگرش آنها را با منطق واقع‌گرایی و حقیقت‌یابی منطبق کنیم.

نویسندگان مصری و لبنانی در جهان عرب، معمولا نقش مادر را در تولید و نشر تحلیل و دکترین‌های سیاسی و راهبردی اعراب ایفا می‌کنند. دراین‌میان، نویسندگان مصری عمدتا شاکله محتوایی جراید و رسانه‌های عربی را در طراحی و مهندسی اندیشه و پردازش سیاست‌ها و خط مشی‌های آنان، راهبری می‌کنند. نگاه اجمالی به جهت‌گیری‌های نهفته در این مقالات، به‌وضوح نگرانی و دغدغه اعراب از گسترش نفوذ ایران، تغییر موازنه قدرت در منطقه به‌نفع ایران و پذیرش رسمی توان اتمی ایران توسط پذیرش غرب، مبارزه‌جویی صریح سعودی با رویکردهای ناشی از آثار توافق ایران که علیه اعراب قلمداد شده نشان می‌دهد؛ امری که به‌نوعی بی‌پرده در پرتو اهداف سفر «محمدبن‌سلمان» به روسیه و فرانسه مورد شناسایی قرار گرفته است، پی می‌بریم برای آشنایی با استدلال‌های نویسندگان مصری عینا بخش‌هایی از مقالات را با ذکر منبع، نام نویسنده و عنوان مقاله و زمان نشر آن که در آخر هرمقاله در قالب پرانتز، به شرح زیر آورده‌ایم:

۱-«... دستیابی ایران به سلاح اتمی (منظور برنامه اتمی)، منجر به تقویت موقعیت سیاسی ایران در خاورمیانه خواهد شد و این خطر سخت‌تری برای اسرائیل است... . این بدین معنی است که امت عربی خود در محاسبات معادله منطقه‌ای به‌عنوان گروگانی در دست باج‌خواهی هسته‌ای متقابل بین اسرائیل و ایران گرفتار شده است». (اهرام -مرسی عطاالله- عنوان مقاله: کنفرانس هرتزیلیا بسیار مهم و حساس- ۹۴/۳/۲۳).

۲-«... ایران بعد از حصول معامله اتمی احتمالی در تیرماه، به احتمال زیاد به قدرت اتمی منطقه‌ای مورد پذیرش غرب تبدیل خواهد شد... بدیهی است ایران در شرایط کنونی، در صدد بهره‌برداری از موفقیت‌های احتمالی در حفاظت از بخش‌های مختلف برنامه اتمی‌اش در راستای تبدیل‌شدن به قدرت اتمی اصلی در منطقه باشد... به دلیل جایگاه دو کشور ایران و مصر به‌عنوان دو قدرت منطقه‌ای اصلی در منطقه در توازن منافع، باید عنوان اصلی هرگونه رویکرد جدید در تعامل با ایران باشد». (اهرام -محمدعباس ناجی- مصر و ایران و بحران‌های خاورمیانه - ۹۴/۳/۲۱)

۳- « به‌نظر من، اوباما هم‌زمان با برگزاری دومین کنفرانس سران آمریکا و شورای همکاری در خاورمیانه، به ایران سفر خواهد کرد، شاید در پایان سال جاری یا سال ۲۰۱۶، شاهد سخنرانی اوباما در دانشگاه تهران همانند سخنرانی‌اش در دانشگاه قاهره باشیم و اوباما باز هم به حضار خواهد گفت: سلام‌علیکم، اما این‌بار هیچ‌کس حرف او را باور نخواهد کرد و مسلمانان سلام اوباما را این‌بار تنها سلام به خود ایالات‌متحده آمریکا، ترجمه خواهند کرد».

(المصری‌الیوم- احمد المسلمانی- عنوان مقاله: شگفتی آینده، سخنرانی اوباما در دانشگاه تهران- ۹۴/۳/۱۹)

۴- «... سعودی در وضعیت دشواری قرار گرفته و باوجود هزینه فراوان، چیزی عایدش نشده است، صدها میلیون در سوریه و قبل از آن در عراق، هزینه کرده اما چیزی به‌جز انفجارهای منطقه شرقیه، نصیبش نشد. نفوذ ایران گسترش یافت و ایران در آستانه بسته‌شدن پرونده اتمی‌اش و رفع تحریم‌ها قرار گرفت...».

(المصری‌الیوم- خانم می‌عزام، عنوان مقاله: مصر در ضیافت بلقیس - ۹۴/۳/۱۴)

۵- «...کشورهای شورای همکاری با پیش‌فرض قراردادن ایران به‌عنوان دشمن اول خود، درصدد حصول توافق امنیتی با آمریکا در کمپ‌دیوید و نیز کنفرانس خلع سلاح در نیویورک و اعتماد و تکیه اعراب بر آمریکا به‌عنوان متحد راهبردی در مقابل اسرائیل و ایران، هستند. نویسنده با اشاره به شکست تلاش‌های مصر و کشورهای عربی به‌علاوه ایران در کنفرانس خلع‌سلاح در مقابل اسرائیل و کارشکنی آمریکا، کانادا و انگلیس برای تحقق خاورمیانه عاری از سلاح اتمی، می‌نویسد: کشورهای شورای همکاری با پیش‌فرض قراردادن ایران به‌عنوان دشمن اول خود، درصدد حصول توافق، عامل اصلی برای سوق‌یافتن کشورهای شورای همکاری به این امر تغییر ماهوی در معادله موازنه قدرت در خلیج(فارس) هستند که اکنون به‌نفع ایران است». (اهرام- محمدالسعید ادریس- عنوان مقاله: این متحد راهبردی- ۹۴/۳/۱۲)

سراسیمگی و عجله سعودی‌ها در ائتلاف‌سازی‌های مختلف برای پیداکردن شرکای سریع از کشورهای گوناگون با منافع مختلف و توانایی‌های متفاوت، برای به‌کارگیری در حل بحران‌های منطقه همچون سوریه، یمن و پرونده اتمی ایران به‌نفع منافع خود، نشانگر نسنجیدگی‌های متوالی سعودی‌ها در انتخاب گزینه‌های صحیح و رویکرد مکرر آزمایش خطا در سیاست‌های راهبردی و تاکتیکی خود است. سعودی‌ها پس از «توافق ژنو» سعی فراوانی کردند همراه با نتانیاهو، جلو شکل‌گیری یک توافق خوب برای منطقه را بگیرند و در آستانه شکل‌گیری بیانیه لوزان، زمامداران جوان سعودی نیز به شکلی عجولانه و با ائتلاف‌سازی شکننده با مصر و ترکیه، به یمن حمله کردند که جاگذاری متحدان در وسط میدان مبارزه، موجب شد سعودی‌ها با نتایج معکوسی از رویکردهای خویش مواجه شوند. پس از اجلاس فرمالیته رؤسای کشورهای عرب خلیج‌فارس با اوباما در کمپ‌دیوید و متعاقب آن در مورخ۹۴/۳/۱۱ در نشست مشورتی بین وزرای خارجه سعودی و مصر در قاهره با تصریح «سامح شکری» مبنی بر اینکه «روابط مصر و عربستان فراتر از روابط طبیعی بین کشورها در چارچوب روابط بین‌المللی معنا می‌یابد»، این بار مقامات مصری طراحی سیاستی جدید را به مقامات سعودی توصیه کردند که نزدیکی به روسیه و فرانسه و انعقاد قراردادهای اتمی و نظامی با آنان، می‌تواند توازن را به‌نفع ریاض و از خلال این رویکرد، وزن آمریکا را به‌سوی اعراب بازگرداند. بااین‌حال، همان‌گونه که در پیام اخیر دکتر ظریف به وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی در کویت آمده بود، راه‌حل مشکلات منطقه، هیچ‌گاه به اتکای وزنه‌های نامأنوس غیرمنطقه‌ای استوار نبوده، چراکه این رویکردها، برای هیچ‌کس منفعتی دربر نداشته و تسلسل رویکردهای آزموده‌شده، به‌جز چشم‌اندازهای پیچیده و هزینه‌ساز و خسارت به کشورها و اعتبار و مقومات منطقه، عوایدی برای مصالح مردم و کشورهای منطقه ندارد. تنها راه‌حل، اهتمام به منافع، مصالح و ارزش‌های زاییده از آرمان‌های موردپسند مردم منطقه و احترام به هویت‌ها و ارزش‌های برآمده از آموزه‌های اسلامی و انسانی، نه رویکردهای متکی بر ارزش‌های «مورگنتایی» و «ماکیاولی» است که همه‌چیز را با زاویه دید قدرت و جاه‌طلبی سیاست‌مداران، تفسیر و تبیین می‌کنند.

*رئیس پیشین دفتر حفاظت منافع ایران در قاهره

منهای پایتخت

افطاری حامیان دولت در شیراز

• **شرق، شیراز:** یکی از بزرگ‌ترین مراسم افطار گروه‌های حامی دولت در دو سال اخیر، جمعه گذشته به میزبانی انجمن اسلامی جامعه پزشکی شاخه فارس برگزار شد. در این مراسم اقشاری از پزشکان، پیراپزشکان، نمایندگان گروه‌ها و احزاب حامی دولت و جمعی از اعضای تشکل‌های دانشجویی و اصحاب رسانه حضور داشتند. یکی از محورهای سخنان مطرح‌شده بین حاضران، موضوع انتصاب استاندار جدید فارس و نگرانی از تأثیرگذاری برخی «دلواپسان» روی آن بود. بنابه گفته مسئول یکی از تشکل‌های حاضر در مراسم، این موضوع می‌تواند اندک انگیزه باقی‌مانده حامیان دولت یازدهم در استان فارس را برای فعالیت در انتخابات مجلس دهم، از بین ببرد. موضوع کناررفتن «احمدی»، استاندار استان فارس، یکی از موضوعاتی بود که مراسم افطاری اصلاح‌طلبان و گروه‌های حامی دولت را در این استان تحت تأثیر قرار داده است.

تشییع پیکر یک شهید در بروجرد

• **رسا؛ خرم‌آباد:** پیکر شهید روحانی، محمدرضا فاضل‌زاده، که به‌دست گروه تکفیری داعش به شهادت رسید، روز گذشته در بروجرد تشییع شد. پیکر این شهید عصر دیروز، با حضور مردم و مسئولان شهرستان بروجرد، در این شهرستان تشییع شد. شهید محمدرضا فاضل‌زاده، هفته گذشته، بر اثر انفجار تروریستی گروه تکفیری داعش در مسجد امام‌جعفرصادق(ع) در کویت به شهادت رسید.

ادامه از صفحه اول

پادزهر آسیب‌های اخلاقی

۵- درهای نعمت و برکات (فراوانی ارزش‌های مادی و معنوی و رفاه) از همه‌سو، آسمان و زمین، به روی شما گشوده خواهد شد. (اعراف/۹۶)

اینها همه وعده‌های خداست و معتقدیم راست است و می‌دانیم خدا هرگز خُلفِ‌وعده نمی‌کند؛ پس اگر ببینیم با وجود روزه‌گرفتن و انجام دیگر تکالیف عبادی و رعایت شعائر مذهبی، مشابه این آثار و برکات در زندگی فردی و اجتماعی فرد یا جامعه‌ای ظاهر نشده است و شواهد خلاف آن را گواهی می‌دهند، باید بپذیریم آن اعمال به‌گونه‌ای نبوده‌اند که ما را با تقوا آشنا و به آن مجهز کنند و چون به تقوا دست نیافته‌ایم، هیچ‌یک از آن آثار را در زندگی خویش مشاهده نمی‌کنیم.اکنون باید پرسید به‌راستی تقوا چیست و چگونه حاصل می‌شود که این‌همه نتایج خوب و برکات برجسته دربی دارد؟ اکثرا تقوا را ترس و پرهیز از خدا و ارتکاب گناه معنا می‌کنند؛ با این تعریف، فرد متقی کسی است که از ترس گرفتارشدن به عذاب الهی و آتش دوزخ، از نزدیک‌شدن به گناه و محیط‌های آلوده به بی‌اخلاقی و معصیت، دوری می‌گزیند؛کنشی منفعلانه که اگر قرار باشد نتیجه بدهد، شخص باتقوا باید هرچه‌بیشتر از تعامل با افراد و قشرهای مردم جامعه خودداری کند و چون به‌ندرت می‌توان محیطی کاملا پاک به‌لحاظ اخلاقی و دینی یافت که شخص در آنجا کار و زندگی و تحصیل و کسب درآمد کند، پس نهایتا چاره‌ای جز انزوا و عزلت‌گزینی و پناه‌گرفتن در غار تنهایی یا دژ درونی خویش نخواهد داشت.این کار معنایی جز گریز از زندگی و پناه‌بردن به خاموشی و مرگ در بر ندارد. نارسابودن این تعریف از تقوا، یک دلیل دیگر هم دارد؛ دوری‌گزیدن از محیط‌هایی که در آنها آدمی به انجام اَعمال خلاف اخلاق و ارزش‌ها وسوسه می‌شود، باعث نمی‌شود وسوسه‌ها ذهن و احساس و روان شخص را رها کنند.

ادامه در صفحه ۲۰

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان کرمان
(سهامی خاص)

نوبت اول

فراخوان آگهی ارزیابی کیفی (۶۰-۹۴)

شرکت گاز استان کرمان در نظر دارد مناقصه ای را ، با شرایط ذیل برگزار نماید .
داوطلبان واجد شرایط دارای شناسه ملی اشخاص حقوقی ایرانی می توانند از زمان درج اولین نوبت آگهی با ارائه معرفی نامه کتبی در ساعات اداری (شنبه تا سه شنبه ۷-۱۶ و چهارشنبه ها ۷-۱۵) به دفتر امور قرار داد ها واقع در کرمان - بلوار ۲۲ بهمن – حد فاصل سه راه ادیب با چهار راه شعبانیه- شرکت گاز استان کرمان جهت اعلام آمادگی مراجعه و اسناد ارزیابی کیفی را دریافت و با توجه به مفاد آن مدارک مورد نیاز را تهیه ، تنظیم و تکمیل و حداکثر تا ۱۴ روز تقویمی پس از تاریخ چاپ آخرین نوبت آگهی به ، دبیرخانه کمیته فنی و بازرگانی / هیئت انتخاب مشاور (اتاق ۱۰۵) تسلیم نمایند. بدیهی است توزیع اسناد مناقصه منوط به ارزیابی کیفی مناقصه گران توسط کمیته فنی و بازرگانی می باشد .(نوع تضمین شرکت در مناقصه : ضمانت نامه بانکی / رسید بانکی) متقاضیان می بایست جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت www.nigc-kerman.ir و پایگاه اطلاع رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir مراجعه و نسبت به ثبت نام در سایت پایگاه اطلاع رسانی مناقصات اقدام نمایند.

ردیف	کد فراخوان	موضوع	تعداد مرحله	تعداد نوبت	شماره مناقصه	مدت زمان اجرا (روز)	مبلغ تضمین(ریال)
۱	۱/۴۰۷۸۶۳	تهیه مصالح و اجرای خط تغذیه و شبکه توزیع روستای داوران - بهارستان و دره جوز رفسنجان	یک	دو	۶۰-۹۴	۳۶۰روز	۱۱۲/۰۰۰/۰۰۰

نوبت اول چاپ : ۹۴/۴/۱۶ نوبت دوم چاپ ۹۴/۴/۲۰

روابط عمومی شرکت گاز استان کرمان